

۱۱۰۱/۲۱-۹

۹۲۲۳
آئین نامه تدریس موقت و پرداخت حق التدریس
(با فوق العاده جذب برای مناطق محروم و برخی شهرستان ها)

بیوست شماره ۱۰

مقدمه

نظر به اینکه در بعضی از واحدهای آموزشی عضو هیأت علمی به تعداد کافی وجود ندارد و یا ساعت تدریس برخی از دروس در حدی نیست که برای تدریس آن احتیاج به استخدام عضو جدید باشد، لذا در این گونه موارد دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی کشور (که از این پس در این آئین نامه دانشگاه نامیده می شوند) براساس این آئین نامه می توانند از بین اعضاء هیأت علمی شاغل یا بازنشسته یا افراد غیر عضو هیأت علمی که دارای مدارک تحصیلی دانشگاهی هستند و یا کسانی که در رشته های خاص صلاحیت و مهارت و تجربه داشته ولی مدارک تحصیلی دانشگاهی ندارند برای انجام امور آموزشی نظری یا عملی (آزمایشگاهی، بالینی، کارگاهی و یا مانند آن) کمبود نیروی انسانی مورد نیاز را پس از تأمین اعتبار با پرداخت

حق التدریس از میان افراد واجد صلاحیت تأمین نمایند.
ماده ۱۰ دانشگاه می تواند از وجود استادان، دانشیاران، استادیاران و مربیان و مرئی آموزشیاران دانشگاهها با موافقت کمیته دانشگاه متبوع برای تدریس استفاده ننماید.

ماده ۲ حق التدریس یک ساعت تدریس نظری با یک و نیم ساعت تدریس عملی اعضای هیأت علمی رسمی و پیمانی در دوره های روزانه و شبانه برابر است با یک چهارم حقوق مرتبه و پایه به اضافه فوق العاده مخصوص عضو هیأت علمی ذریع
 فوق العاده مخصوص (فوق العاده نقل) + حقوق مرتبه و پایه = حق التدریس یک ساعت

نظری یا ۱/۵ ساعت

تدریس عملی در

دوره های روزانه و شبانه

تبصره ۱- در محاسبه حق التدریس اعضای هیأت علمی هر یک از دانشگاههای عضو منطقه فقط برای تدریس اضافی در دانشگاه متبوع عضو، حقوق و فوق العاده مخصوص و فوق العاده جذب وی بنای محاسبه می باشد.

تبصره ۲- حق التدریس اعضای هیأت علمی هر دانشگاه برای تدریس در خارج از دانشگاه متبوع خود به صورت عضو مدعو در ازای تدریس هر یک ساعت درس نظری با یک و نیم ساعت درس عملی به میزان یک پنجاهم حقوق مرتبه و پایه و فوق العاده مخصوص آنان قابل پرداخت است.

تبصره ۳- پرداخت حق التدریس به اعضای هیأت علمی دانشگاهها براساس این آیین نامه فقط در ازای ساعات تدریس مازاد بر ساعت موظف قانونی تدریس آنان در هفته (روزانه و شبانه) مجاز خواهد بود.

تبصره ۴- میزان ساعات مجاز پرداخت حق التدریس به اعضای هیأت علمی بازنشسته حداکثر تا ۱۶ ساعت نظری یا معادل عملی آن در هفته

می باشد و حق التدریس آنان با رعایت این ماده و بر مبنای آخرین مرتبه و پایه آنان در هنگام بازنشستگی و براساس حقوق و فوق العاده مخصوص شاغلین در همان مرتبه و پایه قابل پرداخت است.

تبصره ۵- در مواردی که میزان ساعات موظف تدریس عضو هیأت علمی در دانشگاه متبوع کامل نشده است نصف مابه التفاوت ساعات موظف و تعداد ساعاتی که در دانشگاه متبوع تدریس می نماید از تعداد ساعات حق التدریسی وی در دانشگاههای دیگر کسر و به مابقی آن حق التدریس پرداخت خواهد شد.

تبصره ۶- اعضای هیأت علمی می توانند در فصل تابستان به موجب ابلاغ رسمی دانشگاه مربوط جمعاً تا میزان ۶ واحد نظری یا معادل عملی آن برای مدت ۶ هفته تدریس نمایند. به علت کوتاه بودن مدت دوره تابستانی ساعات تدریس دروس آنان در هفته ۳ برابر ساعات تدریس در طی نیم سال تحصیلی عادی خواهد بود. پرداخت حق التدریس در تابستان به یکی از دو صورت زیر انجام می شود:

الف - در صورتی که عضو هیأت علمی از مرخصی استحقاقی استفاده نماید به ازای هر واحد تدریس تابستانی حق التدریس تا یک و نیم برابر حق التدریس موضوع این ماده با تشخیص دانشگاه قابل پرداخت است.

ب - چنانچه مرخصی استحقاقی عضو در ایام تابستان طبق مقررات بازرخرد و ذخیره گردد از تعداد واحدهای تدریس شده وی در تابستان ۳/۳۳ واحد کسر و بابت مازاد آن حق التدریس موضوع ماده ۲ پرداخت خواهد شد. در مورد آن دسته از اعضای هیأت علمی که سمت اجرایی دارند به جای ۳/۳۳ واحد، یک سوم واحد موظف تدریس آنان کسر می شود.

تبصره ۷- حداکثر واحد تدریس حق التدریس اعضای هیأت علمی مجموعاً در دوره های روزانه و شبانه برای کلیه واحدهای درسی نظری و

تیمبره ۲- به کسانی که برای آموزش فنی، عملی، هنری و آزمایشگاهی، دعوت می شوند و مدرک تحصیلی خاص یا مرتبه دانشگاهی ندارند، هرگاه صلاحیت و مهارت و تجربه و پیشینه خدمات آنان مورد تأیید کمیسیون های ذیصلاح دانشگاه مربوط باشد پس از تصویب وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجازه تدریس داده می شود. میزان حق التدریس آنان توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی معادل ۸۰ تا ۱۰۰ درصد حق التدریس مقرر در این ماده با توجه به مدارک علمی و تجربه مدرس ارزیابی و تعیین خواهد شد.

تیمبره ۳- حداکثر تعداد ساعات تدریس این گونه افراد در کلیه دانشگاهها نباید جمعا از ۱۶ ساعت درس نظری یا معادل عملی آن در هفته تجاوز نماید. تیمبره ۴- اعضای غیر هیأت علمی واجد شرایط دانشگاهها که مشمول قانون استخدام کشوری هستند فقط در ساعات غیر اداری می توانند از این ماده استفاده نمایند.

ج - ضوابط کلی
ماده ۴- حق التدریس های تعیین شده در این آئین نامه برای تدریس در مقاطع دانشگاهی و برای دروس دانشگاهی براساس برنامه آموزشی مصوب شورای عالی برنامه ریزی می باشد.

ماده ۵- تمام مدرسان مشمول این آئین نامه موظفند از دروسی که برای تدریس آن حق التدریس دریافت نموده اند امتحان به عمل آورند و اوراق امتحانی را به ضمیمه نمرات مربوط در مهلت مقرر (که به هر حال از دو هفته پس از امتحان تجاوز نخواهد کرد) تحویل امور آموزشی دانشگاه ذیربط بنمایند که در این صورت با توجه به اوفاتی که اعضای هیأت علمی و مدرسین برای طرح سؤالات، برگزاری امتحانات، تصحیح اوراق و سایر مسایل جانی

عملی و واحدهای پایان نامه و رساله مازاد بر واحدهای موظف نباید از ۲۴ واحد نظری یا معادل عملی آن در هر نیم سال تحصیلی و با رعایت تبصره ۵ ماده ۲ فصل هفتم آئین نامه استخدامی هیئته علمی تجاوز نماید و در هر حال حداکثر ساعات حق التدریس قابل پرداخت برای پایان نامه ها و رساله ها ۱۶ ساعت و برای دروس نظری ۱۲ ساعت یا معادل عملی آن در هر نیم سال می باشد.

ب - دارندگان مدرک تحصیلی دانشگاهی غیر عضو هیأت علمی:

گواهی نامه های تحصیلی حوزوی و متخصصین بدون مدرک دانشگاهی ماده ۳- دانشگاهها می توانند از کسانی که صلاحیت تدریس آنان در یکی از رشته های تحصیلی به تأیید کمیته ای مرکب از رئیس و با معاون آموزشی دانشکده پیشنهاد دهند و دو تن از اعضای هیأت علمی در رشته مربوط رسیده باشد پس از تصویب کمیسیون آموزشی دانشگاه برای تدریس در دوره های روزانه، شبانه یا تابستانی دعوت نماید. میزان حق التدریس این گونه مدرسین برای هر ساعت درس نظری یا معادل عملی آن به ماخذ یک شصت حقوق و فوق العاده مخصوص مرتبه مری آموزشیار پایه یک، مری پایه یک و با استادیار پایه یک حسب مورد با توجه به مدرک تحصیلی مدرس قابل پرداخت است.

تیمبره ۱- حق التدریس مدرسین دارای مدرک تحصیلی حوزوی با توجه به اتمام دوره های سطح خارج و یا داشتن درجه اجتهاد به تأیید معاونت امور اساتید و دروس معارف اسلامی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها و با رعایت طبقه بندی گواهی نامه های مزبور موضوع مصوبه جلسه ۳۶۸ مورخ ۷۴/۱۱/۳ شورای عالی انقلاب فرهنگی، براساس ضوابط این ماده قابل پرداخت است.

علمی حقی التدریسی خود را تهیه و بر همان اساس پرداخت نماید.
ماده ۹) کلیه مقررات مغایر با این آئین نامه از تاریخ اجرا سلبی می باشد.

این آئین نامه مشتمل بر ۹ ماده و ۱۴ تبصره در جلسات هیأت امنای به تصویب رسیده است و از تاریخ ۷/۷/۷۶ قابل اجرا می باشد.^۱

آن صرف می نمایند برای هر نیم سال حداکثر تا ۱۸ هفته حق التدریس قابل پرداخت است. برای نیم سال تابستانی نیز حق التدریس برای هر درس معادل ۱۸ هفته نیم سال عادی قابل پرداخت است.

ماده ۶) چنانچه فاصله محل کار از محل مؤسسه آموزشی ذریبط بیش از ۴۰ کیلومتر و کمتر از ۱۵۰ کیلومتر باشد ۵۰٪ بر میزان حق التدریس موضوع مواد ۲ و ۳ آئین نامه اضافه خواهد شد.

ماده ۷) دانشگاهها می توانند در صورت وجود اعتبار به مدرسانی که بر طبق این آئین نامه برای تدریس دوره های روزانه، شبانه و یا تابستانی دعوت می شوند و محل کار اصلی آنها از محل مؤسسه آموزشی دعوت کننده بیش از ۱۵۰ کیلومتر فاصله دارد علاوه بر حق التدریس تعیین شده در مواد ۲ و ۳

هزینه ایاب و ذهاب و اقامت و نیز حداکثر معادل درصدهای تعیین شده برای فوق العاده های بدی آب و هوا و محرومیت از تسهیلات زندگی و جذب اعضای هیأت علمی برای دانشگاه دعوت کننده را بر مبنای حق التدریس یک ساعت پردازند مشروط بر اینکه هر نوبت مسافرت برای اقل ۴ ساعت تدریس باشد، و میزان حق التدریس از حداکثر دو برابر مبلغ تعیین شده در دانشگاه متبوع تجاوز ننماید.

تبصره - در مورد افراد غیر شاغل که برای تدریس موضوع مواد ۶ و ۷ دعوت می شوند، به جای محل کار مندرج در این ماده، محل اقامت مدرس ملاک محاسبه قرار خواهد گرفت.

ماده ۸) پرداخت هر نوع حق التدریس مندرج در این آئین نامه موکول به قراردادی خواهد بود که (طبق فرم پیوست) بین مدرس و رئیس دانشگاه محل تدریس یا مقام مجاز از طرف وی تنظیم می شود.

تبصره - دانشگاه می تواند به جای تنظیم و امضاء قرارداد با هیأت علمی شاغل در همان دانشگاه در هر نیم سال لیستی حاوی مشخصات اعضای هیأت

۱- طی بخشنامه شماره ۱۳۷۷/۴/۱۲۷۷ مورخ ۱۳۷۶/۲/۴ معادون آموزشی ابلاغ شده است.